

Geachte leden van de commissie economie van de Provinciale Staten en alle andere betrokkenen,

“Te koop Emmeloord Riante woning met garage gelegen aan open vaarwater met eigen aanlegsteiger”. Een verkoopadvertentietekst uit 1988.

Mijn naam is Roos Hageman en ik spreek u toe namens de bewoners van Marknesse, Emmeloord en Urk, om ons ongenoegen te uiten over het beleid met betrekking tot de beheerstroken langs de vaarten.

Reeds in de vorige eeuw werden de huizen langs de vaarten verkocht, waarbij notarissen, makelaars, verkopers uitgegaan zijn van de formeel onjuiste situatie dat de tuinen grensden aan het water. Incorrect, maar wel de feitelijke praktijk. Ook de overheden hebben toegekeken en toegestaan dat de bewoners de beheerstroken beplantten, gebruikten en zelfstandig keurig onderhielden. Het werk werd gratis voor de provincie gedaan. In al die jaren is nooit om huur gevraagd of enige discussie geweest over de beheerstroken langs de vaarten in de Noordoostpolder. De bewoners zijn altijd goed met de eigendommen van de overheid omgegaan.

De bewoners werden geacht de gronden te onderhouden als ware het hun eigendom. Geen enkele bijdrage leverde de provincie echter zelf. Noch financieel, noch fysiek. Dankzij de bewoners is het nu echter een lust voor het oog. Zonder de inzet van de bewoners zouden alle provinciale beheerstroken eruit zien als een onontgonnen stuk weideland, omdat er behalve de functie van een tuin met beperkingen, rekening houdend met de beschoeiing en de ondergrondse betonnen palen, geen andere functie mogelijk is.

Aan deze situatie wil de provincie nu een eind maken. De bewoners, lokale overheid en diverse belangenverenigingen begrijpen hier niets van. Er is geen enkel algemeen belang in het spel. De beheerstroken zijn altijd toegankelijk geweest, als dit al ergens van enig belang zou zijn geweest. Daarnaast zijn de beheerstroken nu netjes onderhouden, in lijn met de aangrenzende tuinen van de bewoners. Een lust voor het oog van de langsvarende pleziervaart en een uithangbord voor de provincie waar ze trots op zouden moeten zijn.

De provincie beweert dat voor het tot stand komen van deze wijziging in 2016 een zorgvuldig proces is doorlopen. Een proces waarbij onder andere het voornemen tot wijziging middels een inspraakprocedure voorgelegd is aan de bewoners. Maar de kern van deze discussie draaide destijds alleen om het afmeerbeleid. Met bewoners is nooit overlegd over het opleggen van een huur voor gronden grenzend aan de tuinen en de vaarten. Het “zorgvuldige proces” was een mededeling over het genomen besluit in de krant. Wij als belanghebbende bewoners zijn hier nooit persoonlijk in gekend.

Het besluit over het opleggen van een huur werd echter pas twee maanden voordat men moest beslissen, per brief aan de bewoners kenbaar gemaakt. Waarom werd dit niet direct in 2016 persoonlijk per brief aan alle bewoners gemeld? Was de provincie wellicht bang voor een vroegtijdige escalatie?

De provincie spreekt in de media van oneigenlijk gebruik van provinciegronden. Maar de provincie heeft decennia lang niet omgekeken naar de bedoelde gronden, totdat ergens iemand moeilijk deed over aanlegsteigers jegens enkele bewoners. Uiteindelijk overgaand in een actie die overkomt als een

berekende actie jegens alle bewoners. Er lijkt echter geen sprake van algemeen belang, òf gokt de provincie op de reeds achterhaalde gedachte van een financiële melkkoe? Hoe het ook zei, wij begrijpen er niets van.

Verzoeken van de zijde van bewoners om met elkaar om de tafel te gaan zitten om aan een geschikte oplossing te werken voor beide partijen werden weggewuifd. Men wilde slechts een toelichting geven. Kennelijk schatte men ons vermogen om de simpele documenten van de provincie te begrijpen niet al te hoog in. Van enige wederhoor was geen sprake.

Uit het ons inmiddels voorgelegde huurcontract blijkt wel, dat het niet gaat om het verhuren van een stuk grond op zich. Nee, het gaat om grond met een fors aantal beperkingen, omdat de grond primair bestemd is voor onderhoud en/of mogelijke vervanging van de oeverbeschoeiing en ankerstangen. Er zijn meer dan 10 paragrafen gewijd aan ons opgelegde beperkingen m.b.t. de huur van de grond.

Tenslotte wordt door de provincie gesproken over een reële huurprijs, vergeleken met huurprijzen in de Noordoostpolder. Een absurde vergelijking, zeker als je je realiseert dat de beheerstroken grotendeels bestaan uit grond met een hellingshoek van 45 graden! Toch best lastig om daar een huisje op te bouwen.....

Waarom wil de provincie dan, dat wij als bewoners zoveel meer moeten betalen dan de gemiddelde boer? Als je de door de Rijksoverheid vastgestelde pachtprijs voor de IJsselmeerpolders vergelijkt met de prijs die de bewoners wordt opgelegd, is dat een factor 20 hoger!

Wat wij willen? Wij willen in de eerste plaats een constructief gesprek met de provincie, waarbij serieus naar bewoners wordt geluisterd en in de tweede plaats willen we het uiteindelijke doel bereiken en dat is: de bestaande situatie handhaven zonder beperkende regels, zonder bestuursdwang en in onderling overleg.

De VVD te Emmeloord voerde in maart campagne voor de gemeenteraadsverkiezingen met de leuze: "Minder regels, lagere lasten". Laten we dat ook eens daadwerkelijk in praktijk brengen en niet het omgekeerde uitvoeren: "Meer regels, hogere lasten". Verdiep je echt in de bewoners van je eigen provincie!